

[Kirsten Jacobsen]

andre gode ting for, 2) at 2.000 ubeskæftigede bygningsarbejdere kunne komme i beskæftigelse.

Men jeg konkluderede nu også for mig selv – og økonomiministeren modsagde mig ikke – da jeg ikke kunne finde ud af, hvor de saglige argumenter var, for der var ikke ét eneste, at regeringens modstand mod dette forslag var en politisk beslutning af planøkonomisk karakter med beskæftigelseshæmmende effekt. Hvis det ikke er rigtigt, vil jeg bede ministeren gå op og modsige mig nu.

Mejdahl (V):

Det er kun fantasien, der sætter grænser for, hvad man kan gøre for boligejerne, hvis man ellers har penge nok.

Der er afsat 1,2 mia. kr. på finansloven. Dem har vi været med til at udmønte i boligpakken. Vi er tilfredse med, at vi hermed støtter mobiliteten, fremmer beskæftigelsen og støtter mange familier, som vi gerne på denne måde vil give en håndsrækning.

Med forliget har vi lukket boligpakken. Derfor stemmer vi imod ændringsforslaget fra et af de partier, som står uden for forliget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne spørge hr. Mejdahl ganske konkret: Er det en ny linje hos partiet Venstre, at man stemmer imod forslag om besparelser, der kan skabe flertal her i Folketinget, eller forslag, som kan skaffe beskæftigelse uden yderligere statsudgifter?

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Det er en traditionel linje hos Venstre, at vi støtter de forlig, vi går ind i.

Jørgen Estrup (RV):

Fremskridtspartiets ændringsforslag i til lægsbetænkningen er et nyttigt lille forslag. Man skal ikke gøre det til noget, der kan rokke verden, hverken få båden til at kæntre eller få den til at sejle med superfart. Det er noget, der kan hjælpe til at fremme beskæftigelsen, og derfor er vi også fra radikal side parat til at stemme for det.

Vi har holdt os lidt tilbage under udvalgsarbejdet, fordi vi ikke ønskede at sætte regeringen i den situation, at den skulle føle, at nu var de, der ikke var med i boligpakken, på nakken af regeringen og forligspartierne og hermed havde forsøgt at genere dem for noget, som vi godt ved de ikke var helt enige om indbyrdes. Derfor har vi holdt os tilbage i håbet om, at der alligevel kunne findes en løsning på dette spørgsmål. For det er egentlig dybt ulogisk, at man, når man kan finde en nyttig ændring på realkreditområdet, som ingen har kunnet dokumentere vil genere de økonomiske forhold, men tværtimod kunne fremme beskæftigelsen, så alligevel stritter imod, fordi man én gang har sagt nej.

Vi havde et interessant, jeg vil næsten sige nyttigt samråd med økonomiministeren forleden aften, som jo bl.a. også illustrerede den liberale del af dette lovforslag. Uden at referere fra samrådet vil jeg dog sige, at det var mit klare indtryk, at også økonomiministeren forstod, hvorfor ændringsforslaget kunne stilles, og at det også måske endda kunne have været dyrket og have groet i økonomiministerens baghave og have blomstret smukt, hvis det havde været under andre forhold. Nu var det altså ikke under de rigtige forhold, og derfor visner planten, selv om den egentlig er god og liberal. Det synes jeg er lidt synd, og jeg synes måske, at regeringen på dette punkt skulle tænke om. Men det forstår jeg også at fru Pernille Sams allerede har gjort så småt, og at når økonomiministeren får lejlighed til at gennemføre alle de nødvendige beregninger, vil vi komme ud med en plante, der udfolder sig flot og liberalt.

Kim Behnke (FP):

Ud over den lange perlerække af fordele ved at gennemføre dette ændringsforslag, som allerede så grundigt er blevet beskrevet, tilsiger det os at referere, at man fra økonomiministerens side har haft en bekymring.

Den bekymring er betalingsbalancen, og det bliver godtgjort i bilag 12 til dette lovforslag, at hvis man gennemfører ændringsforslaget, vil det betyde en forringelse af betalingsbalancen på 300 mio. kr. Man skriver ganske vist »med anvendelse af disse yderst usikre forudsætninger«. Det vil altså sige, at man allerede på forhånd indrømmer, at det er meget usikkert, om der bliver tale om en betalingsbalanceforringelse.